

[Bilgrav-Nielsen]

forstærkningspolitik. I det sidste afsnit ser jeg ikke nogen særlig forskel i forhold til det forslag, som hr. Gert Petersen har fremsat. Jeg skal derfor fremsætte følgende:

Forslag om motiveret dagsorden.

»Folketinget opfordrer regeringen til snarest for folkettinget at forelægge sit forslag til en ny forsvarsordning byggende på en uændret depot- og forstærkningspolitik.

Folketinget går derefter over til næste sag på dagsordenen.«

Formanden:

Der er nu fremsat følgende forslag om motiveret dagsorden: (se ovenfor). Også dette forslag indgår i forhandlingen.

I mit eksemplar står der »forstrækningspolitik«, men jeg går ud fra, det skal være »forstærkningspolitik«.

Erhard Jakobsen (CD):

Jeg synes godt, man kan udtrykke relativ tilfredshed med den redegørelse, udenrigsministeren har givet for regeringens synspunkter. Det er klart, at vi, der har den holdning, som nu er kommet til udtryk fra tre partier, og som jeg gerne vil give fuld opbakning med hensyn til både forstrækninger og forstærkninger og alt andet af det onde, som den seneste taler har omtalt, kunne ønske det sagt stærkere, men vi har også en klar fornemmelse af, at det brede flertal, man vil have her i landet omkring en forsvarsordning, får man kun, hvis der kan opnås en høj grad af enighed inden for socialdemokratiet. Ellers har vi ikke den brede opbakning, så har vi ikke engang et flertal. Som én, der kender socialdemokratiet temmelig godt, kan jeg se, at regeringen kan have gode grunde til at træde vande, og jeg synes, man skal give regeringen den mulighed.

Til gengæld mener jeg, at der for andre partier ikke er nogen som helst undskyldning for ikke klart at lade regeringen forstå, hvor disse andre partier står, sådan at regeringen ved, at hvis man ikke er i stand til at træffe en stærk beslutning, er det alene regeringspartiets skyld, for der er fuld opbakning. Man kan på et hvilket som helst tidspunkt få et solidt flertal i dette ting for noget i retning af forstærkninger, depoter osv.

Fru Mette Madsen har talt klart på venstres vegne, hr. Palle Simonsen talte ganske klart på de konservatives vegne, og hr. Arentoft talte fuldstændig klart – og det værdsatte jeg i særdeleshed – på fremskridtspartiets vegne. Der kan ikke være tvivl om, at der er et større flertal bag en aktiv NATO-politik i dette ting, end der har været på noget tidligere tidspunkt. Men forudsætningen er, at de grupper – formentlig minoritetsgrupper – som arbejder i socialdemokratiet, ikke vinder fodfæste i den kommende tid og er i stand til at slå dette i stykker. Derfor synes jeg, man skal vise erkendtlighed over for socialdemokratiets ledere, for i modsætning til, hvad der lød visse røster om på kongressen, er det i hvert fald ikke dér, man finder socialdemokratiets ledere i dag.

Jeg skal for at svare hr. Arentoft direkte sige, at centrum-demokraternes stilling – jeg havde nær sagt selvfølgelig – er klar. Jo flere forstærkninger vi kan få tilsagn om, desto bedre. Jo mere i rette tid de kan sættes ind, desto bedre. Vi har ingen betænkeligheder overhovedet på det punkt.

Jeg synes, det var glædeligt, at udenrigsministeren sagde, at der ingen sammenhæng er mellem de kommende forhandlinger om økonomi – sådan forstod jeg det, for det er jo det, det væsentligt drejer sig om, det er nogle penge – og så dette spørgsmål. Det synes jeg er vigtigt, for dermed nægter regeringen at gå ind for det synspunkt, at hvis man går ind i forstærkningsforøgelser og depotforøgelser, så kan vi slippe lidt billigere igennem. Det ville være et lurvet standpunkt at tage. Det er heller ikke rigtigt, det er heller ikke logisk, for forudsætningen for, at man kan modtage forstærkninger og have nogen gavn af dem – og grunden til, at man skal oplagre – er selvfølgelig, at man har et forsvar selv, der har gjort det muligt at benytte de forstærkninger, at der overhovedet bliver noget at forstærke. Men o.k., jeg synes, det var godt, at regeringen sagde det på den måde.

Jeg vil i særdeleshed takke udenrigsministeren for, hvad han ikke sagde. Jeg var på baggrund af, hvad statsministeren sagde på socialdemokratiets kongres, lidt bange for, at jeg til slut i ministerens tale skulle høre noget om: »Mens jeg har stået på denne talerstol, er der i verden brugt så og så mange millioner kroner mere på oprustning« osv. Denne begrædelige snak – hvad er det for noget